

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Guillaume APOLLINAIRE

Zamanın Rengi

Türkçesi

Ayberk Erkay

**Mitos
Boyut**

TİYATRO / OYUN DİZİSİ 277

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

*Bu kitaptaki oyunun Fikir ve Sanat
Eserleri Yasasından ve yasalardan
kaynaklanan tüm hakları
yazarlarına aittir.*

*Yayınlanan oyunların sahnelenmesi,
oyunması, herhangi bir amaçla
eserlerden yararlanılması ancak
eser sahibinin iznine bağlı olduğundan,
bu oyunlardan yararlanmak isteyen
kişi veya kurumlarla, kuruluşların
oyunun çevirmeninin temsilcisi olan
yayınevimize
başvurmaları zorunludur.*

*Mitos-Boyut Tiyatro Yayınları
Oyun Dizisi 277
Guillaume Apollinaire / Zamanın Rengi*

1. Basım: 2008

Baskı: Yeni Güven Matb-Topkapı-İstanbul; Tel 212. 567 69 20

TEM Yapım Yayıncılık Ltd. Şti.
Ağa Çırağı Sok. 7/2 Gümüşsuyu-80090 İstanbul
Tel: 212. 249 87 37-38 ; Fax: 212. 249 02 18
E.posta: temyapim@yaho.com - mitosboyut@gmail.com
Ücretsiz E-Kitap Arşivi: <https://tiny.cc/meyarw>

GUILLAUME APOLLINAIRE

ZAMANIN RENGİ

1918

Türkçesi
Ayberk Erkay

İÇİNDEKİLER

Anımsamalar / Ayberk Erkay, 5

Zamanın Rengi, 15

ANIMSAMALAR

Ayberk ERKAY

Rimbaud'nun "kâhin" bildikleri, kendinden öncekiler ve sonrakiler, "ateş hırsızları", "tüm duyuları darmadağın edip bilinmeze ulaşanlar" ve "oraya" ulaşınca, bile bile vazgeçişe göğüs gerenler... Onlar sanatın, "şiirsel var oluşun", bilindik zaman ve mekânın dışındaki "ayrı zamanında" yaşamış olan sanatçılar. Guillaume Apollinaire'in "Zamanın Rengi"ne bu kısa giriş yazısının ilk bölümünde, bir şeyler "söylemekten" çok, Nyctor'un, Van Diemen'in ve Ansaldin'in Barış'a yolculuklarının anımsattıklarına "tanık olmak" amacındayız. Farklı yüzyıllardan, ama aynı "ayrı zaman"dan söylenmiş dizeler, sözler, hiç yenilmeyen düşmana karşı meydan okumalar, önünde diz çöküşler...

C. Baudelaire'in *Yolculuk* (Le Voyage) şiirinden;

...VII

Yolculuktan kalan bilginin tadı, acıdır!
Dünya dediğin, biteviye, ufacık, bugün,
Dün, yarın, hep, bizi kendimize baktırır:
Dehşet vahası ortasında buhran çölünün!

Gitmek mi gerek? Kalmak mı? Kal, kalabilirsen;
Git, gitmekse gereken. Kimi koşar, kimi pusar
Kandırarak ya düşmanı, kurnaz ve düşkünezen,
Zaman'ı! Yazık, nefes nefese koşanlar da var!...

...VIII

Ey Ölüm, ihtiyar kaptan, demir alalım! Vakit geldi!
Boğuluyoruz bu diyarda ey Ölüm! Çıkalım yola!
Varsın simsiyah olsun gök ve deniz mürekkep gibi,
Bilirsin dolup taşan yüreklerimiz günışıklarını

Akıt üstümüze zehrini, canımıza can katsın yeniden!
 Alev alev yanarken beyinlerimiz şu ateşte
 Dalalım dibine girdabın, ha Cennet, ha Cehennem,
 Ta dibine Bilinmez'in kavuşmak için yeniye!

A. Rimbaud'nun *Hareket* (Mouvement) şiiri;

HAREKET

Nehrin çağlayanları yamacında kavisli hareket,
 Kış tarafta girdap,
 Yokuştan aşağının tezliği,
 Akıntının haşmetli geçişi
 Almış götürüyor harikulade ışıklarla
 Ve kimyevi yenilikle
 Kuşatılmış yolcuları hortumlarıyla vadinin
 Ve anaforun.

Bunlar yeryüzünün fatihleri
 Kimyevi servetlerinin peşindeler;
 Spor ve konforla beraber yolculuk ediyorlar;
 Eğitimini taşıyorlar
 Irkların, sınıfların ve hayvanların, bu Gemide.
 Rahat ve baş dönmesi
 Tufan ışığında,
 Çekilmez çalışma akşamlarında.

Aygıtların -kan, çiçekler, ateş, mücevherler- sohbetinden
 Bu kaçak güvertedeki içten pazarlıklardan anlaşılan
 -İtici hidrolik yolun ötesinde mendirek gibi yuvarlanan,
 Dehşetengiz, yolu aydınlık sonsuza, -yığınla çalışmaları
 Sürüklemiştir onları ahenkli vecde,
 Ve keşfin kahramanlığına.

Genç bir çift, kendi köşesine çekilir gemide,
 -Yıllanmış ürkeklik midir bağışlanan?-
 Ve şarkı söyler ve nöbete durur.

R. Desnos'un *Mezar Yazısı* (Epitaphe) şiiri:

MEZAR YAZISI

Ben bu zamanlarda yaşadım ve bin yıl kadar oldu
 Ölüyüm. Yaşadım, düşmeden ama izlendim her adımda.
 Kaç yüzü varsa insan asaletinin, hepsi esir olmuştu
 Bense hürdüm maskeli tutsaklar arasında.

Ben bu zamanlarda yaşasam da hürdüm yine de
 İzler dururdum ırmağın ve toprağın ve gök kubbenin
 Dengeleri bozulmadan dört dönüşlerini çevremde
 Ve ikram edişini kuşlarıyla ballarını mevsimlerin.

Yaşayan sizler, neler yaptınız bunca servetle?
 Özlüyor musunuz o zamanları hani çırpındığım?
 İşlediniz mi hasadı herkesin olacak bağ bahçeleri?
 Zenginleştirdiniz mi o şehri benim yaşadığım?

Yaşayanlar, korkmanıza gerek yok, öldüm ben.
 Ne ruhumdan geriye kalan var, ne bedenimden.

R. Queneau'nun *Metaforların Açıklaması* (L'explication des Métaphores) şiirinden;

...

Zaman diyorsam, daha olmadığından,
 Bir yer diyorsam, kaybolup gittiğinden,
 Bir adam diyorsam, ölecek çok geçmeden,
 Zaman diyorsam, artık olmadığından,

Mekân diyorsam, yok etmeye geliyor bir tanrı,
 Seneler diyorsam, ortadan kaldırmaya,
 Sessizlikse duyduğum, bir tanrı gürlemiş olmalı,
 Neye yarar çığlıkları canımı yakmaktan başka...

Apollinaire'in *Zamanın Rengi*'nde yerinde duramayan, zaman çizgisinde duvardan duvara çarpan bir şeyler var. Hep dile getirilmiş, kimilerinin her yerde gördüğü, kimilerininse görmemezlikten geldiği, tanıdık şeyler: Geçmiş, şimdi, gelecek, yolculuk, hız, güzellik, tutku, arayış, mücadele, barış, savaş, yaşam, ölüm... Hemen hepsi bir arada, Apollinaire'in ahenginde çatışıyorlar. Ama bu ne başlangıç, ne de son. Kim bilir ne zamandan beri süregelen bir tutkunun, farklı zamanlarda, farklı "kâhin" gözleri tarafından fark edilip dile getirilişi.

Başta dediğimiz gibi, anımsadığımız bazı sözler yukarıdakiler; aralarında bağ kurma gibi bir çaba içerisinde olmayacağız. Yalnızca *Zamanın Rengi*'nde rastladığımız arayışın ve yüceltilmiş olanın bize anımsattıklarını sunmak istedik.

"Zamanın Rengi" Üzerine

Anımsadıklarımızın yanı sıra, *Zamanın Rengi*'nin sanat tarihindeki yerinden ve Apollinaire tiyatrosunun, yirminci yüzyıl başlarının sanatsal tavırları açısından bulunduğu yere ve kimi zaman gördüğü köprü vazifesinden bahsetmek amacıyla da birkaç söz söylemek istiyoruz.

Apollinaire tiyatrosu, "şiir" dir. Saf, dolaysız, vurucu, diri şiiirdir, Rimbaud'nun "kâhin"lerinin gözünden görülebilen şiiirdir. "Kabuk" yerine "öz"ün arayışıdır. Hayalgücünün, diğer kuvvetlerden üstünlüğü üzerine kuruludur. Gücünü aldığı kaynak ve amaçladığı hedefler göz önünde tutulduğunda, Apollinaire şiirini ve tiyatrosunu birbirlerinden koparmaya çabalamak anlamsızdır aslında. Şiiri ve tiyatrosu ikiye ayrılabilir, bu, dışarıdan, dolaylı bir eylemin sonucu olarak kalacaktır. Çünkü, nasıl bir sahne üzerine taşınırsa taşınırsın, yalnızca Apollinaire'in "şiiri" vardır, bunun ötesi, maddesel, biraz zordur ama bir arayıştır// yani sanki "şiir"le pek

bir yakınlığı yoktur. Bunu kabullenerek, Apollinaire tiyatro-sundan bahsetmek gerekirse... İki farklı döneme ayrıldığı çok belirgindir. 1905 ile 1912 yılları arasında André Salmon'la ortaklaşa yazdıkları oyunlar ilk döneme ait eserlerdir. "Sanat"ın, "şiir"in Apollinaire'de yansıdığı yazınlar değildir bunlar; yalnızca yazılmışlardır dersek, bu pek de yanlış olmaz. Salmon'dan ayrı olarak, tek başına, 1916 ile 1918 arasında Apollinaire'in şiiri, dramatik yazında vücut bulur. Bu ikinci döneme ait üç oyunu, *Tiresias'ın Memeleri*, *Zamanın Rengi* ve *Casanova*, Apollinaire'in sanatının parçalarıdır. İlk oyunu *Tiresias'ın Memeleri* 1917'de sahnelendikten sonra, edebi çevrelerde yankısı büyük olur. Eleştiri mekanizması, oyunu belli bir yere koymakta aciz kalır; oyun hakkındaki eleştiriler iki yönde toplanmıştır: Bir kısım, oyunu sembolist geleneğin devamı olarak niteler, diğer bir kısım ise oyunun kübist anlayışın taklidi olduğunu iddia eder. Bugün, sürrealizme adını vermiş olmasının yanı sıra, sürrealist başkaldırının temellerinden biri olduğu çok belirgindir.

Zamanın Rengi ise, 1918'de yazılır ve Apollinaire'in ölümünden üç gün önce, Louise Lara ve Carlos Larronde yönetiminde, Paris'te, Art et Liberté tiyatrosunda sahneye konulur. Tiyatro camiasının beklemediği bu yeni oyunun etkisi, *Tiresias'ın Memeleri*'nin yarattığı etkiden aşağı kalmaz. Fakat şunu belirtmek gerekir ki, ilk oyunun etkisi, daha çok, anlaşılamamasından ve belki de haddinden fazla ilerici olmasından kaynaklanıyordur; oysa *Zamanın Rengi*'nin hem edebi çevrelerden, hem de halktan aldığı tepki, oyunun yücelttiklerinden kaynaklanan olumsuz bir tepki, bir protestodur. Oyun, dünya tarihinin aşılması en zor, acının en yoğun hissedildiği dönemlerden birinde, bu dönemin en büyük hassasiyetine dil uzatmaya cüret etmiştir aslında. I. Dünya Savaşı henüz son bulmuştur, ama getirdiği yıkım hiç şüphesiz emsalsizdir. Savaşın yaralarını taşıyan her kent gibi, Paris'te de acı ve sefaletin kızılderili bir yarıdan öte böyle bir dö-

nemde, "savaşın yüceltildiği" bir oyundur *Zamanın Rengi*; daha doğrusu o dönem eleştirmenleri ve toplumu tarafından böyle bir yargıya varılmıştır. Dolayısıyla tepkiler şiddetli olur, oyunun sahnelenmesi defalarca engellenir. Belki de *Zamanın Rengi*'nde tasvir edilen "savaş", bir kez daha şahit olmaya tahammül edilemeyecek kadar "gerçek"tir. Sonuçta unutulmamalıdır ki, Apollinaire savaşı bizzat yaşamış bir "asker"dir. Kafatasında savaşın somut hatırasını, bir top mermisinin yarasını taşımaktadır; belki de bu yüzden savaş, haddinden fazla "gerçek"tir Apollinaire için.

1917 Eylülünde, eski dostu René Dalize'in ölümünün ardından şöyle yazıyordu Guillaume Apollinaire: "Savaş ne acı ama yine de, barış olacaksa, ölüm de olmalı." Üç zaman, Geçmiş, Şimdi ve Gelecek; Van Diemen, Ansaldin ve Nyctor ölümden barışa, güzelliğe kaçarlar *Zamanın Rengi*'nde... ve savaşılarak ölüme giderler güzellik uğruna. Şiirsel anlatının en parlak örneklerinden biridir bu oyun. Apollinaire sanatının tüm belirleyici unsurlarını barındırır. Ölüme uzanan umut dolu bir yolculuğun hikâyesidir. Apollinaire'in şiirinin gücüyle yaratılmış müthiş dekorlara sahiptir oyun. Tıpkı *Tiresias'ın Memeleri*'nde olduğu gibi, bu oyun için de, sahneleme teknikleri açısından birçok yeni fikir sunmuştur Apollinaire; fakat yine ilk oyun gibi, dönemin teknik imkânsızlıkları nedeniyle birçoğu gerçeğe dönüştürülememiştir. Yine de, üç arkadaşın, üç zaman'ın yolculuklarında, birkaç düzeyle betimlenen yeni dünyalar, yeni sahneler, şairin şiirselliğinin gücünü açıkça göstermektedir. Haçlarla kaplı mezarlar tarlasının, buzullardaki ışıldayan kayalıkların, Ölüm'ün sıçradığı toprakların yarattıkları duygusal gerilim, şiirsel gücün göstergeleridir...

Zamanın Rengi, bir bakıma, Apollinaire'in modern dünyayı algısını ve daha iyi bir dünya hayalini, ölüme giden yolcuların gözünden gösteren, saymakla bitmeyecek kadar çok imgenin ve değinimin koleksiyonudur. Savaşın,

mücadelenin, cesaretin, vatanseverliğin, yaşamın, ölümün, burjuva dünyanın, kadının, aşkın, nefretin, güzellik algısının, vicdanın, tanrıların, teknolojinin, bilimin, hızın, değişimin... bütün bunların ve daha fazlasının izlerine rastlanır bu ölüm yolculuğunda. Kocaman bir göze sahiptir sanki Zamanın Rengi, bir bakışta, birçok şeyi görür... ve sanki Apollinaire, bütün bu birbirinden farklı, yüzyıllardan beri hep değişilmiş, bahsedile bahsedile bitirilememiş kavramların kabuklarını, posalarını bir kenara bırakmayı başarmış, yalnızca "öz"lerini sunmuştur.

Zamanın Rengi'nin "kocaman gözünün" gördükleriyle, 1909'da, ortaya çıkışından on sene kadar önce ilk defa atılmış bir çılgınlığın haykırdıkları arasındaki bağa da tanık olmak istiyoruz. İtalyan şair **Filippo Tommaso Marinetti**'nin çevresinde toplanan İtalyan sanatçıların, modern, hızlı, cesaretli, gelenekçilikten sıyrılmış bir dünya tutkularını sertçe dile getirdikleri *fütürizm*, Apollinaire'in birçok dizesinde de dile gelmiştir. Sanatın her alanında, hatta günlük yaşamda ve siyasette bile sahiplenilmesi gereken bir tavır olarak ortaya çıkan fütürizm'in 1909'daki ilk manifestosunda sıralanan maddelerin *Zamanın Rengi*'ndeki yansımaları, eserin bu akımla, onu takip eden sürrealist tavır arasındaki oluşturduğu köprü vazifesini de açıkça sergilemektedir.

Filippo Tommaso Marinetti'nin 1909 Fütürist Manifesto'sundan:

1-İstediğimiz, tehlike tutkusunun, kuvvetli ve gözüpek tavrın türküsünü çıkırmaktır.

2-Cesaret, cüret ve başkaldırı, şiirimizin asıl öğeleridir.

3-Edebiyat şimdiye dek, fütursuz hareketsizliği, vecdi ve uyusukluğu methetmiştir; bizler, saldırgan hareketi, ateşli uykusuzluğu, koşar adımı, ölümcül atlayışı, silleyi ve yumruğu yüceltmek istiyoruz.

4-Yepyeni bir güzellik, dünyanın ihtişamına ihtişam

kattığını iddia ediyoruz: hızın güzelliği. Kaportası, kem nefesli yılanlara benzer borularla donanmış bir yarış otomobili... makineli tüfeği kovalarcasına kükreyen bir otomobil, Samothrake Nikesi'nden daha güzeldir.

5-Yeryüzünü delip geçip, kendi yörüngesinde hızla ilerleyen eksenin direksiyonunun başına geçmiş insanı ululamak istiyoruz.

6-Şair, temel elementlerin azgın tutkularını fazlalaştırmak uğruna, canla başla, samimiyetle, bile bile harcamak zorundadır kendini.

7-Güzellik, yalnız kavgada vardır. Saldırgan tabiatlı olmayan hiçbir sanat eseri, başarıp kabul edilemez. Şiir, bilinmeyen güçleri insan önünde diz çökecek hale getirmek adına, onlara karşı yapılan şiddetli bir taarruz olarak kavranmalıdır.

8-Asırların en uçtaki çıkıntısı üstünde duruyoruz!... İstedğimiz, İmkânsız'ın gizemli kapılarını yıkıp geçmekken, neden geri duralım? Zaman ve Mekân dün öldü. Her yer ve zamanda var olan, ebedi hızı yarattığımızdan beridir mutlakta yaşıyoruz.

9-Savaşı –dünyanın derdine deva olacak tek şeyi-, militarizmi, vatanseverliği, anarşistlerin yıkıcı tavırlarını, ölmeye değer güzel fikirleri ve kadını horgörüyü yüceltmek istiyoruz.

10-Müzeleri, kütüphaneleri, her türden akademileri yerle bir etmek ve ahlakçılığa, feminizme ve ne kadar eyyamcı, çıkarıcı korkaklık varsa, hepsine karşı savaşmak istiyoruz.

11-Emekle, keyifle ve başkaldırıyla çalkalanan kalabalıkların türküsünü söyleyeceğiz; modern başkentlerdeki devrimlerin çoksesli ve çokrenkli dalgalarının türküsünü söyleyeceğiz; göz alıcı elektrikli aylarla ışık bulan tersanelerin ve cephaneliklerin hüzünlü gececil galeyanlarının, tüten yılanları midesine indiren doymaz bilmez garların, eğri büğrü dumandan çizgileri altında bulutlara hasret kalmış fabrikaların, güneşte parıldayan bıçaklar gibi, nehirleri bir adımda

aşan jimnastikçileri andıran köprülerin, ufku koklayan serüvenci vapurların, borulardan gem vurulmuş, koca çelik atlar gibi raylar üstünde eşelenen geniş göğüslü lokomotiflerin ve sanki coşkulu bir kalabalıktan kopan alkışmışçasına, pervaneleri bayrak gibi rüzgârda şaklayan uçakların süzülürcesine uçuşlarının türküsünü söyleyeceğiz.

*

Fütürizm'in başkaldırısı ve yücelttikleri; hıza, harekete, tehlikeye, geleceğe, mücadeleye, şiddete, cürete, yıkıcılığa olan tutkuları... Ansaldin, Van Diemen ve Nyctor'un yolculuklarında bütün bu tutkular yarışıyor, çatışıyor, bazen birlik oluyor, bazen dövüşüyor, ama insan ve tutkuları, kol kola ölüme doğru bir yolculuğa çıkıyorlar.

Tehlikeye tutkulu, gözüpek ve cesur bir tavır; ölümün hükmüne karşı duruyor Nyctor, üç yolcu, gök mavisini gülü dalından koparmaya gidiyorlar, ölümün topraklarında yürüyorlar, mezarlardan, vazifelerden, aşktan, tanrılardan, ölümden korksalar da yola devam ediyorlar, barışa ulaşmak için, Bilinmez'i görmek için yüreklice ilerliyorlar yollarında, sonu ölüme çıksa bile.

Hızın peşindeler; ölümün topraklarından barışın topraklarına onları taşıyacak Ansaldin'in uçağı, dünyayı iki tur dönecek kadar güçlü, hızlı bir motora sahip. Peşlerindeki kuşlardan, yükselen bulutlardan daha hızlı olmaları, daha da yukarılara çıkmaları gerek. Modern dünyanın, makinenin en büyük gücüyle, hızla ilerliyorlar ama annenin, daha dün sütüyle emzirdiği oğlu da ne kadar çabuk, ne korkunç bir hızla göçüp gitmiş ölümler diyarına.

Barış yolunda mücadele ve savaş; ölüme çalan bir barış uğruna yoldalar; ölümün topraklarından kaçıp, barışın topraklarına gidiyorlar. Ama savaş hep var, tanrılar bile, güneş bile ağlıyor birbirini öldüren insanlar için. Oğlunu, eşini kaybetmiş kadınlar da ağlıyor. Ve cezasını çekmek için savaşa susamışlardır. Çünkü Annenin oğlunu öldüren bir kadın olacak ona

göre, şerefiyle, alını ak ölmek. Ve kadın, güzellik çıkıyor karşılarına. Barış hayali peşindeki insanlar, tek çare olarak savaş görüyorlar güzelliğe sahip olmak için. Barış ve savaş, ne kadar ince bir çizgi üzerinde duruyor.

Bilimin ışığında aydınlanan, modern bir dünyada yaşama arzusu; buzulların içinde bulunuyor nihayet güzellik, yani o hep aradıkları barış. Korunması, yaşaması yalnız bilimle mümkün. Tıpkı üç yolcuyu o güzelliğe ulaştıran uçak gibi, güzelliği yaşatabilecek olan da sadece bilim. Tanrılar göğe yükselirken, o tufandan kurtulmak için onları daha yukarı çıkaran da bilim. Ama o bilimin, o güzelliğin elinden gelmiyor mu sonunda üç yolcunun sonu?

Başta dediğimiz gibi, kocaman bir gözü var sanki Zamanın Rengi'nin. Onun gözünden Bilinmeyen'e doğru bir yolculuğa şahit oluyoruz. Hem geçmişini, hem şimdisini, hem geleceğini görüyor. İnsana ait olanları, onun yarattıklarını ve sonradan ona düşman olanları görüyor: Rengi savaşa çalan barışı, vazifelerin ağırlığını, tercihleri, bilgiyi, parayı, hazzı, cüreti, korkuyu, pişmanlığı, kibri, yasakları, hakları, acıyı, umudu, yolculuğu, keşfi, yalnızlığa tahammülü, suçu, ceza-yı, aşkı... Apollinaire'in şiirselliğinde hepsi bir araya geliyor ve belki de hepsinin rengi birleşince beliriyor zamanın rengi... ve "elleri boş avare yolcu sonsuza kadar ağlayacak" çünkü o Şair, yani Gelecek.

Ankara, Aralık 2007

GUILLAUME APOLLINAIRE

ZAMANIN RENGİ

Türkçesi
Ayberk Erkay

KİŞİLER

NYCTOR

ANSALDIN DE ROULPE

VAN DIEMEN

MÜNZEVİ

MAVISE

MADAM GIRAUME

BUZ KÜTLESİNDEKİ KADIN

ÖLÜLER VE YAŞAYANLARIN SESLERİ

TANRILARIN SESLERİ

BİRİNCİ PERDE

Birinci Sahne

Bariş içinde yaşayan bir ülkenin başkentinde bir park.

ANSALDIN

*Girer; peşinden gelmeleri için arkadaşlarını çekiştirmektedir
ama Nyctor, onunla gitmek istemiyor gibidir*

Bu taraftan hadi gelin bu taraftan

Uçağımız hazır havalanmaya

VAN DIEMEN

Güzelim geceleri doğduğum şehrin

Şimdi varıyorum tadınıza

Yazık anca şimdi

ANSALDIN

Muhteşem bir yolculuk bekliyor bizi

Keyfe yol alıyoruz hadi gelin

VAN DIEMEN

Burada geçti bir ömür burada sevdim

Burada zenginleştim

ANSALDIN

Ayrılık vaktidir artık

Yakında bu topraklara

Ölüm hükmedecek

NYCTOR

Bırakın beni

İsteyen çeken gider tutan mı var

Ben kalıyorum
 Hükmedecekmiş ölüm
 Varsın etsin ne çıkar
 Bizim vatanımız
 Ait olmadı asla
 O krallıklara

Burada barış içinde yaşar yaşayan
 Ve ölen ölür yine barış içinde

ANSALDIN

Çabuk

Gelin sonra tartışalım bunları

NYCTOR

Tehlikenin en büyüğü değil mi gitmek
 Uçsuz bucaksız bahçelerine göklerin
 Gök mavisi gülü dalından koparmaya

ANSALDIN

Çabuk olun zamanıdır yola çıkmanın
 Bırakır mı sanırsınız şu yaklaşan ölüm
 Bırakır mı kaçsın hükmünden bir kul
 Siz ben başkaları kim olursa olsun
 Vakit geldi geçiyor gitmek gerek artık
 Bir bakmışsınız ölüm sıçramış
 Sıçramış ya ta buralara kadar
 Esir düşmüş çılgın bir sürünün
 Tam ortasında aç bir kaplan
 Gelin çabuk Güneye batıya kuzeye
 Sel olmuş akıyor hasımların kanı
 Korku salan o koca gölgeleri
 Boğdu boğacak ufku karanlığa
 Doğuda bir deniz güven olmaz
 Sularında yeni balıklar vızır vızır
 Yukarıda tam tepesinde başımızın

Süzülüyor metalden ve tahtadan kuşlar

Süzülüyor hepsi tehditkâr gitmek lazım

(Onları sürüklemeye çalışır.)

NYCTOR

Siz gidin gidecekseniz ben kalıyorum
N'olursa olsun kaçmamalı

VAN DIEMEN

Ağır mı ağır söz şu kaçmak
Hakkımız değil mi ayrılmak
Barışın keyfini sürüyor ülkemiz
Bakanın kendisi vermedi mi bana
Pasaportları izin belgelerini
Ve dahasını gereken ne varsa

NYCTOR

Ya bize ihtiyaç duyarsa birileri
Susmak bilmiyor içimde bir ses
Gidiyoruz ama diyor yolun sonu ölüm

ANSALDIN

Hayat

VAN DIEMEN

Hangisi kim bilir

ANSALDIN

Yemin ederim hayat Gelin

NYCTOR

Bilirim iyiliğim içindir ısrarınız
Sağ olun ama tehlikeyi severim
Ben şairim ve ne demektir şair
Ruhu demektir vatanın

ANSALDIN

Gelin

NYCTOR

Devlet'inde yer vermez onlara Platon
 Üstündedirler yasaların törelerin
 Bir onlara tanınmıştır *bu imtiyaz*
 Altına sokan da odur onları ağır yüklerin
 Boyunlarının borcudur dile getirmek
 Yurttaşlarının yüce bildiklerini
 Hissedip de söyleyemediklerini
 Dedim ya benim burada kalmam gerek

VAN DIEMEN

Kaygılısınız nedendir anlıyorum
 İnanın uzun uzadıya düşündüm
 Gitmek kurtarmak demek kendimizi
 Ve kurtarmak vatanımızın ruhunu
 Aeneas terk etmedi mi Truva'yı
 Roma doğmadı mı bu ayrılıktan
 Şimdi bizimle yükseliyor yeni bir Roma
 Çoktan dönmüştüm bu yoldan çoktan
 Ben almışım yaşımı sizin uğrunuza yoldayım
 Kurtarmak uğruna bir şairi bir bilgini
 Ama asıl yarattıklarını kurtarmak
 Gidin buradan gidin kurtarın eserinizi
 Sizin eseriniz vatanınızdır kurtarın onu
 Hakkı var onda bütün insanlığın
 Mecbursunuz gidin hadi durmayın

NYCTOR

Boyun eğmek gerek alın beni yanınıza
 Heyhat

(Ağlar)

ANSALDIN

Geldi geçiyor gitme vakti

NYCTOR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
 Ayrılık anıdır işte bu an

Korku sarıyor yüreğimi
 Yeni bir dünya yolcusu üç adam
 Biri zengin parasını koydu ortaya
 Ne gerekiyorsa aldı yolculuk için
 Elveda sana bedavası olmayan dünya
 Para babası sen geçmişsin
 Geçmiş namı diğer ölüm
 Öteki yolcu bir bilgin onun bilgisi
 Hayatta tutacak hepimizi o şimdi
 Yani hayat ve kavgâ
 Burjuva kokan bir şey buram buram
 Ve vücut ah evet gerçeklik
 Son yolcu dolanıyor avare elleri boş
 Ağlayacak sonsuza kadar ağlayacak
 Her şey göçüp gitmişçesine
 Şimdi aslında ölümmüşçesine
 Neden mi çünkü o şair gelecek
 Yani keyifli tasa
 Ölümünden az hayattan çok
 O arzu ya da gelecek
 Güzellik o ya da gerçek

ANSALDIN

Gelin

VAN DIEME

Unutmadınız ya bir şey

ANSALDIN

Her şey hazır

NYCTOR

Elveda güzel ülkem

ANSALDIN

Yeni motorum harikalar yaratacak

Dileyin öncelikle www.karakavramsiunyanis.com <http://rantey.org>

Yetmezse biri atalım bir tur daha

VAN DIEMEN

İyi iyi

NYCTOR

Ve sihirle açılıyor gece

Aralanıyor bir kapı meçhul saraya

Çabuk içeri girmeli

ANSALDIN

Gelin

VAN DIEMEN

Aracınızdan eminsiniz ya

ANSALDIN

Şüpheniz olmasın gidelim

VAN DIEMEN

Yönümüzü de bulursunuz ya

ANSALDIN

Bulurum hadi binin araca

Hava tam istediğim gibi

İkinci Sahne

Yer ile gök arasında

NYCTOR

Sonsuz arzu bizi göklere çıkaran

Şarkı söyle diyor bana Ne haz ama

Unutuyorum her şeyi bir o tatlı hazzı aklımda

Bu gökyolculuğunun ve nasıl anlatsam

Göklerin ilahisini mırıldanacak olsam

Öyle bir zevk alacak gibiyim ki bundan

Sus diyeceğim kendime sus da duyayım titreşirken

Uzayın derinliklerinde Ahengi Altın parıltısını
 Göğün notalarını Ateşten yankılarını
 Sel olmuş yaklaşan yakıcı bir ışıĒı
 Amansız saldırıyor sessizliĒe şarkımın dalgaları
 Sonsuz sessizliĒe ve hareketsizliĒe

Ama ne haz
 Yer yarıyor
 Yükseliyor ufuk

ANSALDIN

Ufuk yükseliyor
 Biz yükseldikçe

NYCTOR

Altın sarısı bulutlar
 Oynaşıyorlar sarmışlar etrafımızı
 Teknelere yanaşır ya yunuslar onlara benziyorlar

VAN DIEMEN

Aşağı sarkmayın Nyctor

NYCTOR

Bu çizgiler bu upuzun çizgiler de neyin nesi
 TopraĒa kazınmış bir uçtan bir uca
 Volkanik bir bölge olmasın burası

VAN DIEMEN

Nyctor göĒe bakın Nyctor

NYCTOR

Rahat bırakın beni bu sahne içler acısı
 Görmek istiyorum orada olanları
 Daha aşağılara insek ya

VAN DIEMEN

Bırakın hızımıza hız katalım
 Yükselip de kurtulalım şu kuşlardan

Peşimize takılanız takip ediyorlar - <https://rantey.org>

NYCTOR

Oradaki uçağın peşinde onlar

ANSALDIN

Aman dikkat şu ucube çiçeklere

Açıverdiler durup dururken

NYCTOR

Çekip gitmeden buralardan

Yakından göreyim şu virane manzarayı

Tanımak istiyorum o yerde biten

Esriten tehlikeyi aşağı inelim

ANSALDIN

Olur şey değil istediğiniz

NYCTOR

Ödlekler ölümden korkuyorsunuz

ANSALDIN

Ölümden korktuğum yok fakat

İnsafına kalmak istemem

VAN DIEMEN

Hiçbirimiz bilmeyiz korku nedir

Dediğiniz gibi olsun inelim

NYCTOR

Yanına çağırıyor beni

Karşı konmaz sihri

Bu yaman harbin

Az gideyim yanına

Bir bozayım büyüsünü

Sonra koyuluruz yola

VAN DIEMEN

Öyle olsun

ANSALDIN

Üçüncü Sahne

Haçlarla kaplı savaş meydanı

MADAM GIRAUME

Savaşı gören meydandır burası
 Vurdular başından düştü yere
 (Altında oğlunun yattığı haçı bulur.)
 Oğlum işte buradasın şu haçın altında
 Sensin sen kıymetli cevherim
 Sensin sen ak meyvem kızıl meyvem
 Oğlum bu benim yavrum bu benim bu o
 Oğul şu haçtan ibaretsin ya artık
 Oğlum bu benim yavrum bu benim bu sensin
 Ey güzeller güzeli kızıl çeşme
 Kurudun ya sonsuza kadar
 Ey sen kaynağın içimde saklı
 Oğlum bu benim yavrum bu benim bu sensin
 Uyuyorsun imparatorluk morları içinde
 Her tarafında lekesi benden aldığı kanın
 Ey oğul etimden çıkma latif zambak
 Güzelim tomurcuğu yüreğimin
 Oğlum oğlum sensin işte cansız yatan
 Alnında açılmış yeni bir ağız
 Gülüyor çektiğim kahırlara bu akşam
 Konuş yeni ağız yerin altından
 Sen hâlâ açık ağız sen ne söylersin
 Kırmızı kıpkırmızı ağız sen dilsizsin

MAVISE

Ey nişanlım boylu poslu güçlü kuvvetli
 Can vermişsin maviler içinde sen
 Gökten bir tutan sigörümüş toprak altına

Hüner ondaydı marifet onda
 Kuvvet ondaydı ben bilgeydim
 O emekti ben fikir
 Hayat ve Düzen el ele
 O emekti ben fikir
 O güçlüydü ben bilge

MADAM GIRAUME

Ağır mı ağır olmalı şimdi bedenim
 İki büklüm kaldım altında sırf hatıranın
 Ey oğul bir zamanlar seni ben taşıdım
 O zamanlar ağırlığın bile yoktu canım
 Sütüm de kalmadı canını beslediğim
 İsterme nasıl beslerim ölünü

MAVISE

Ama ne çare bilgim beyhude
 Onu diriltmeye yattığı yerden
 Yanı başına uzansam bana yeter
 Yanı başına üstümde kara elbisem
 Masmaviydi gün gibi
 Daha gamlıyım geceden

MADAM GIRAUME

Konuş oğlum cevap ver annene
 Bu sesti sana konuşmayı öğreten

MAVISE

Kibir kibir eğ şu boynunu
 Kibir bak acı çekmeyen mi kaldı
 Sana acı çekmek yok artık
 Ama sanki umrumda mı başkaları
 O ölmüş yatıyor masmavi gök gibi
 Kızıla vuran akşam bulutlarıyla kaplı

MADAM GIRAUME

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantasy.org>
 Nelerden geçtim nelerden kimse bilmez

Ayak basmaya bu yasak meydana
 Ama sen öylece cansız yavrum benim
 Neler etmişler ya sana vurmuşlar seni
 Hepsi bir olmuş senin canını almaya
 Benim kanımdı madem tadacakları
 Kurutsalardı ya o kanı kaynağından
 Alsalardı ya benim canımı ey oğul
 Benimki dururken ne diye kıydılar canına

MAVISE

Aşkımın içinde saklı durur
 Yoluna can verdiklerin
 Verdiğin candan doğan gelecek
 Beni sevdiğini söyle duymam gerek
 Ey nişanlım duy bakireyim
 Ama kanın bedenimde yatıyor
 Ben ölümünle döllendim
 Hissediyorum içimde saklı gelecek

MADAM GIRAUME

Bu acıyla neylerim şimdi ben
 Gamlı yaralı gözlerimde yaşlar
 Duyun oğlum benim oğlum öldü
 Oğlum üzüm bağında bir salkım
 Çekmişler içinden şarabını
 İçip bitirmişler o kıymetli şarabı
 Duysun dünya âlem şimdi hepsi sarhoş
 Bulmuşlar kafayı bu şaraptan
 Bu kanımdan şaraptan kıpkırmızı kanımdan

MAVISE

Nihayet kıyıldı nikâhımız
 Ve oğlumuzun adı gelecek
 Şu taburlar yok mu can bulan
 Göçüp gitmişliğinden umudundan
 Bilir misin ne çok sevdiğim seni

Dudakların bildim sana mezar olan toprağı
 Doyasıya öpüyorum dudaklarınmış gibi
 Ey mucizeler mucizesi toprak da öpüyor beni

MADAM GIRAUME

Ey oğul ey oğul zambaktan ak
 Oğlum oğlum kış zamanı ruhumun
 Ey oğul vatana kurban
 Ey oğlum nice acı nice haz
 Cevap ver bana cevap ver yavrum
 Cevap ver bana cevap ver yavrum

MAVISE

Ölüm ey ölüm ey yaşayan ölüm
 Heybetli ölüm zalim ölüm
 Gözyaşlarım ruhumun kanı
 Islatıyor toprağı şu son defa
 Beni öpen toprağı ey gözyaşlarım
 Akın amansız acımın yoluna
 Varsın şu dünya sarsın seni
 Ey yakışıklım sarsın seni yüzük misali
 Varsın o olsun bize nişan yüzüğü

ÖLÜLER VE YAŞAYANLARIN SESLERİ

Çöküyor aşkın alacakaranlığı
 İnsanmış kaç yazar
 Kaç yazar kovandaki eşekarıları
 Kaç yazar aşkı parası şöhreti
 İnsanmış kaç yazar
 Elveda elveda her şey ölmeli

Dördüncü Sahne

VAN DIEMEN

Kadınlar var orada

NYCTOR

Çığlıklar var

ANSALDIN

Ölümün toprakları buralar

VAN DIEMEN

Hanımlar tekin yer değil burası

Durmayın burada gelin bizimle

MADAM GIRAUME

Yasak bana oğlumu bir daha görmek

Alın götürün beni dilediğiniz yere

NYCTOR

(*Ansaldin'e*)

Hesapta yoktu bu yol arkadaşları

Düşün can düşmanıdır kadın

Canı hiç sıkılmayan ben bile

An gelir sıkılırim onlardan

Gülüp eğlenmişlerdir belki dün

Bugün gözyaşları sel olmuş

Yarın akıllarından uçacak ölüm

Yalnız nefes alanları görececek gözleri

İşte hazırlar peşimizden gelmeye

Neyse çok değil topu topu iki kadın

Yalnız kalması kolay canım isterse

ANSALDIN

Nyctor haksızlık bu yaptığınız

Haberleri bile yok niyetimizden

Sanıyorlar ki tek istegimiz

Uzaklara götürmek onları
 Bu tekinsiz meydandan uzaklara
 Nereden akıllarına gelir gittiğimiz
 Kutsal barış topraklarına

NYCTOR

Onlara söylemeliyiz

ANSALDIN

Olmaz gelirler mi peşimizden söylersek
 Zamanı gelince takdir edecekler
 Barışın söze dökülmez tadını
 Çoktan tatmış onlar acıyı

NYCTOR

Alçak

ANSALDIN

Faydaları olacak bize bu yolda

NYCTOR

Siz söylemezseniz

ANSALDIN

Söylemeyeceğim

NYCTOR

Ben söylerim olan biteni

ANSALDIN

Yasaklıyorum sakın kalkışmayın
 Söylerseniz öldürürüm sizi
 Planlarımı bozmanıza izin veremem

NYCTOR

Buna niyetim yok Ansaldin
 İnsafınıza kalmış haldeyim
 Sizden nefret ediyorum hani nerede barış
 Varsa yoksa nefret işte aramızda

MADAM GIRAUME

Siz de gelin Mavise

MAVISE

Nereye

VAN DIEMEN

Başka diyarlara

MAVISE

Nişanlımın annesi

Arkanızda olacağım her zaman her yerde

NYCTOR

O korkunç Latince kelime *cruor*

Onunla anılmak istiyor bu çağ

Ve anlamı dökülen kan

ANSALDIN

Gitme vaktidir buralardan uzaklara

İlk top atışları başladı duyuyorum

Bugünlerde bunun adı daha yalnızca

Hazırlık Gelin

ÖLÜLER VE YAŞAYANLARIN SESLERİ

Elveda elveda her şey ölmeli

İKİNCİ PERDE

Birinci Sahne

İssız bir ada

VAN DIEMEN

Ne hoş yolculuk ama

MADAM GIRAUME

Haklısınız

Harika doğrusu ama neredeyiz biz

VAN DIEMEN

Ekvator'a pek yakın bir Afrika adasında
Hiçbir denizcinin ayak basmadığı
Sevgili Ansaldin'in dedikleri doğruysa
İssız da kalacakmış büyük kâşiflerden ikisi
Livingstone ve Stanley keşfetmeseymiş
O gün çehresi değişmiş insanlar gelmiş
Birkaç zenciye rastlarız belki belli mi olur
Yılanlara düş diyarından canavarlara
Siz isteyin hepsini yoktan var ederiz

MADAM GIRAUME

Afrika'da ıssız adaymış yok canım
Ekvatormuş yılanmış canavarmış
Olur şey mi bunlar işte gülüyorsunuz
Dalga geçiyorsunuz hadi yapmayın

VAN DIEMEN

Doğru söylüyorum

MADAM GIRAUME

VAN DIEMEN

Hiç de bile

MADAM GIRAUME

Benim ülkemdeyiz hâlâ
İnanmam size hayır ama ya bu sıcak
Bu ne sıcak böyle kavuruyor
Ah hayır güldünüz işte hem hani nerede
Tropikal bitkiler

VAN DIEMEN

Kimselere görünmez onlar
Kim istiyorsa ayırt etmek
Tropikal olandan olmayanı
Botanikten anlamalı az biraz
Görmesini bilmeli

MADAM GIRAUME

Nasıl olur

Ekvator diyorsunuz nasıl inanayım
Ama sanki şaka yapıyorsunuz

VAN DIEMEN

Yapmıyorum

MADAM GIRAUME

Söylesenize kimin nesisiniz siz

VAN DIEMEN

Bizler

Barışa gönül verdik ve kaçıyoruz
Onun barınmadığı topraklardan
Yüreğimizi yaktı biçare haliniz
Gelin istedik bizimle beraber
Ve kabul ettiniz işte bizimlesiniz

MADAM GIRAUME

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
Akıllı başımdan aldı duyduklarım

Ama alışmam gerek bunlara
Hem siz haklıydınız
Biz neylerdik oralarda

VAN DIEMEN
Öyle ya

MADAM GIRAUME
Kadın barış için yaratıldı
İssiz bir adada bulamayacağız da
Nerede bulacağız barışı

VAN DIEMEN
Doğru ya

MADAM GIRAUME
Ama ne arayanımız olacak ne soranımız
Koca evrende beşimiz yapayalnız

VAN DIEMEN
Bir arada elin parmakları gibi
Evet yalnız olacağız

MADAM GIRAUME
Yalnız yapayalnız

VAN DIEMEN
Vakit geldi artık bazıları
Katlanmalı
Yalnızlığa
Orada bir hiç artık insan
Orada geldiğimiz yerde insan anca bir zerre
Geçirmiş üstüne heybetli bir gövde ne fayda
İnsan anca bir damla sermayenin kanında
Ağızlarından akan salya meclislerin
Bir tutam ot memleket denen tarlada
Şöyle bir süzüş müzeyi göz ucuyla
Banka kasalarında bozuk para bir avuç

Az biraz buğu kahvehane pencerelerinde
 Düşünüyor ama kölesi olmuş makinenin
 Yasa saymış boyun eğer kalkış vaktine trenlerin
 İnsan dediğin bir hiç işte bundandır kaçışımız
 İnsana yaraşır bir özgürlük bulmak için

MADAM GIRAUME

Sanki bir kurtarıcı benimle konuşan
 Dinlemek söylediklerinizin her kelimesini
 Dolduruyor içimi sonsuz bir neşeyle
 Zevkle

VAN DIEMEN

Aman dikkat madam

Bu halde görmeyeyim sizi hep karşımda
 Bu halde dertten ırak kederden uzak
 Sizsiniz bize bir an olsun unutturmayacak
 Geldiğimiz topraklarda çekilen acıyı
 Günümüzü gün ederken barış diyarında

İkinci Sahne

MAVISE

Alçaklık bunun adı
 Kandırdınız bizi
 Alay ettiniz bizimle
 Bağrı yanık kadınlarla
 Derhal görmek istiyorum
 Van Diemen beyefendiyi
 Geri götürün bizi
 O güzel ülkemize

ANSALDIN

Şaşmadım öfkenize bekliyordum

Kızarsınız ama haksızlık ediyorsunuz

Biz değil miyiz sizi ölümden kurtaran
 Ve en dehşetlisinden kederlerin
 Ne yapardınız oralarda hadi söyleyin
 İler acısı beşeri okyanusun
 Kokuşmuş yüzeyine yükselen
 O sızlanan acayip atollerin
 Basit madreporik hücreleri
 Burada önünüze serilmiş kâinat

MAVISE

Vazifeler kimin umrunda
 Orada kalmalıydık
 Yaraları sarmaktır
 Yürekleri avutmaktır
 Kadının asıl vazifesi

ANSALDIN

Nyctor haklıydı demek
 İstemiyordu bizimle gelmenizi

MAVISE

Söylemeliydiniz her şeyi
 Buydu doğru olan
 Ben neler ummuştum oysa
 Bizi alıp götüreceksiniz sanmışım
 O meydandan uzaklara
 Nereden bilirdim Ekvator'aymış yol
 Barışı bulmak uğruna
 O barışı bilirim vardır
 Ama yüreklerde saklıdır
 Ve nedir bilir misiniz
 Vazife neyse onu yapmaktır

ANSALDIN

Affedin beni vuruldum size

Tutulduğum daha ilk gördüğüm an

Sonra fark ettim bana benziyordunuz
 Siz de bilime kaptırmıştınız gönlünüzü
 Toprağı görür oldu gözlerim size bakınca
 Hani gelir ya oyununa talihle kimyanın
 Hani dönüşür ya aheste beste o taşlara
 Nefes keser o taşlar şekle girip parlayınca

MAVISE

Her şeyin içindedir güzellik
 Vazife yapıldı mı oradadır

ANSALDIN

Desenize niyetiniz belli sizin
 Kölesi olmak meşhur beylik sözlerin

MAVISE

O sözler değil midir isim olan
 Gerçekten var olanlara Vatana
 Milliyete ya da ırklara
 Zerrelerinden ibaret olduğumuz
 Söyleyin n'olurdu kandaki bir yuvar
 Ya da ufacık bir hücre vücutta
 Görevini yapmayı
 Reddederse

ANSALDIN

Ne derseniz deyin siz
 Uygur olan olmayan o Devletlerinizden ötede
 Yeni bir düzen hayat buluyor kandan
 Bir Devlet doğuyor büyük bir Devlet
 Ne beylik sözlere ne şan şöhrete
 Her birine heves etmeyenlerin vatani
 O ilk hristiyanlar gibi
 Herabın içinde hepsi hazır
 Hepsini hazır evrene yayılmaya

Ruhani haklarını

Fransa'ydı var eden
Felsefi haklarını
Bu ıpissız adada
Gelin biz haykıralım

Fiziksel haklarını siyasal haklarını

MAVISE

Hakkımız yok
Yüzüstü bırakmaya
Ölmüşleri yaşayanları

ANSALDIN

Köle olmuşsunuz sözlere

MAVISE

Ülkemize geri götürün bizi

ANSALDIN

Katolik bir dünya doğuyor
Yalnız bilimin üstünde yükselen
Ve insanların çıkarlarının
Doğrusu bu değil mi hadi söyleyin
Söyleyin en rahata erişmez mi insan
Gelişip ilerledikçe
Sanayi

MAVISE

Çılgınlık bu
Ülkemize geri götürün bizi
Gidin Van Diemen beyi bulun
Sizi burada bekliyorum

ANSALDIN

Emredersiniz

Üçüncü Sahne

MAVISE

Yanıldım mı yoksa
 Kadın dediğin bilir ıstırabı
 Ben de bilirim en acısını
 Binlerce fikir kuşatıyor etrafımı
 Kimim ben tanımaz oldum
 Ben değil miydim kaçırdılar diye
 Alıkoydular diye yeri göğü inleyen
 Ama şimdi en derinlerimde
 Mutluluğu tatmıyor muyum
 Ey hayat ey savruk hayat
 Dönmüşüm bir bahçeye
 Bir rüzgâr vuruyor bir yağmur
 Can veriyor çiçeklerim
 Geldi geçti hayat
 Yaman geçti şanlı geçti
 Ne kızdım oysa ben
 Başı bağlı gelin olacaktım
 Ama toprağa gömüldü aşk
 Şu aşk neyin nesiydi hem
 Bilemedim nereden bileyim
 Güzel kızımdır bir onu bilirim
 Savaş meydanı kadar güzel
 Kâinatın aşkı adımı haykırır
 Bütün insanların aşkı
 Bütün var olanların aşkı
 Bütün makinelerin
 Ama ben sevebilir miyim hiç
 Şu ben vazifesinden sarhoş
 Kuşatılmaktan sarhoş
 Gıyaha davet edenlerle

Direnmekten sarhoş
 Kavgadan sarhoş ah şu ben
 Şimdi gel kabul et diyorlar
 Beş para etmez yaşlı barışını
 Şu insan yüzüne hasret adanın
 Hayır olmaz benim gitmem lazım
 Götürsünler beni bu yerlerden
 Aşkla dolu nefretle dolu
 O insanlığa karışayım yeniden
 Ama gidemez oldu ayaklarım
 Yeni bir vazife çıktı sanki karşıma
 Yükseldikçe yükseldi ruhumda
 Büyüdükçe büyüdü yüreğimde
 Şu çocuk yok mu Nyctor
 İşte o sanki yeni vazifem
 Bir tek o hani içine atan
 Terk eyleyişin utancını
 Şair olmanın utancını
 Yaşamamanın utancını

Dördüncü Sahne

NYCTOR

Mavise yolunuzu mu kaybettiniz yoksa

MAVISE

Hayır Ansaldin beyefendiden rica ettim
 Van Diemen beyefendiyi getirecek yanıma

NYCTOR

Ah kızdınız demek buraya sürüklendiğinize
 Sizi anlıyorum haklısınız elbet öfkelenmekte
 Öyle ya geri dönmek istersiniz oralara
 Doğrusu da buydu ama asıl suçlu benim

Benim çünkü bir bendim üçümüz arasında
 Suçun farkında olup da sesini çıkarmayan
 Kolunuzdan tutmuş götürürlerken sizi
 O infilak bahçesinden uzaklara

MAVISE

Bakışlarınız Nyctor beni benden alıyor
 Görür gibisiniz aklımdan geçenleri
 Ahenkli sesinizden dinliyorum
 Bütün bir insanlık bu konuşan
 İnsanlık eşim yerine koyduğum
 Nişanlım toprak olup gideli

NYCTOR

Oysa şairim yalnızca bir ses
 Cılız bir ses sonsuzlukta

MAVISE

Bir şey var ardınızda gizli
 Yalnızlığınızın edasında saklı
 Bir şey Nyctor gözümün görmediği
 Görmesem de beni benden alan
 Oysa ben değil miydim sırt çeviren
 Kalplerin kimyasına baştan çıkaran
 Aşk bir orduydü üstüme yürüyen
 Muzaffer bir ordu dört yanımı kuşatan
 Gözüm açık düşlediydim mutluluğu
 Vazife neyse onu yapmak üstüne kurulu
 Ve özgürce aramak üstüne kavgayı
 Bıkmadan usanmadan aramak kavgayı
 Yüreğime karşı insanlığın
 Aklıma karşı doğanın kavgasını

NYCTOR

Ve bir bakmışsınız mecbursunuz barışa

MAVISE

Bin bir Sfenks dört dönüyor etrafımda
Kükrüyorlar suratıma bil bakalım hadi bil
Nasıl da isterdim biliyorum demek
İşte yanıt bu demek her birinin suratına
Ama ne tuhaf canavarmış şu karşımdaki
Bilmece sormuyor ki cevabını bulayım
N'olur söyleyin ister misiniz sizinle kalayım

NYCTOR

Ya vazifeniz

MAVISE

Feda olsun

NYCTOR

Ya anılarınız

MAVISE

Feda olsun

NYCTOR

Ey kadın ey kadın daha mekanik
Bin kat mekanik şu makinelerden
Topların ruhu bile gün olur sarsılır
Sarsılmaz kadının ruhu işte hâlâ
Yaradılışının çılgınlığını haykırıyor

MAVISE

Bir âlem kadınımdır ben
Sizin gibi öyle bir başına
Bir formül arıyorum yıllar yılı
Mutlak güce uzanan anahtarı
Bırakın Nyctor aydınlanayım
Işık olsun bana aklınızın alevi
Dileyin tek vücut kılalım
Yek kılalım bilimi ve şiiri
Tıpkı başlangıçtaki gibi

Ah Nyctor ah hayır ben kayboldum
 Biliyorum diyemem artık Nyctor
 Ne varsa bildiğim hepsini unutmuşum
 Görememiş yazık anlamamışım ben
 Yalnız sevmek gerekmiş hiçbir şey bilmeden

NYCTOR

Sevmek öyle ya işte aradığınız formül
 İşte mutlak gücün formülü sevmek
 Ama söyleyin kim dilediğince sevebilir

MAVISE

Tehlikeye göğüs geren

NYCTOR

Doğru ya yücelik neyse şaire
 Tehlike de odur işte hayata
 Ama o da nasıl uzaktır aşka
 Bakın Ansaldin geliyor o sizi seviyor
 Elveda

MAVISE

Aramızdaki barış mı

NYCTOR

Elveda

Beşinci Sahne

ANSALDIN

Bakmadığım yer kalmadı şu adada
 Van Diemen yok ortalarda bulamadım
 Nyctor sakın uzaklaşmaya kalkmayın

MAVISE

Eyvah gidecek yer de yok oysa

ANSALDIN

İşte bu adam adanın yegane yerlisi

MÜNZEVİ

Demedi demeyin dinleyin kaçın kurtulun

Şu volkan bu adanın hükümdarı

Uyandı uyanacak kaçın vakit dar

Vay haline önüne çıkanın hadi durmayın

Kalırsanız yok olursunuz benimle birlikte

Durmayın Kaçın

Altıncı Sahne

ANSALDIN

İnanın bu adamın ağzından çıkanlara

Adada dolanırken ben de gördüm

Avaz avaz bağırdığı büyük belayı

(Münzevi bayılacak gibi olur.)

VAN DIEMEN

Neyiniz var sizin

MADAM GIRAUME

Açlıktan öldü ölecek

MÜNZEVİ

Yok yok bırakın beni yok bir şeyim

On yıl oldu konuşmayalı

Bir insan evladıyla

ANSALDIN

İşte barış

MÜNZEVİ

Amansız bir savaş doğaya karşı

Hayvanlara karşı, böceklerle karşı

Adını koyan koysun isterse barış olsun

VAN DIEMEN

O halde kalmak neden gelsenize bizimle

NYCTOR

Evet gelin

YALNIZ ADAM

Hakkım yok gelmeye

Vazifem var yasak bu adadan gitmek bana

ANSALDIN

Neyin nesiymiş bu yaman vazife

MÜNZEVİ

Vazifem büyük bir suçun cezasını çekmek

Ama geldiniz işte karşımdasınız yargıçlarım

Uçup gideceksiniz buralardan çok geçmeden

Ey beklenmedik kuş binbir suratlı

Ama durun dinleyin önce ne suç işlemişim

Beni yargılayın ve öyle gidin gidecekseniz

Siz kanatlanıp yükselirken göğe doğru

Ben aleviyle arınayım fani bir yangının

VAN DIEMEN

Konuşun

NYCTOR

Konuşun

MÜNZEVİ

Yoldaş bildiklerim

Sarılmıştı boğazıma haksız yere

İhanetle aldım intikamımı

Hüküm giydim hak yerini buldu

Yol alıyordu denizde o gün

Beni sürgüne götüren gemi

Atladım suya kaçtım yüzerek

MÜNZEVİ
Nerede
VAN DIEMEN

Orada Bütün ülkelerde

MÜNZEVİ
Hey yaşayın
Hey yaşayın desenize kan döküyor insan
Desenize ölüyor insan alnı ak
Desenize ölüyor insan şerefiyle
Götürün beni o kanayan ülkelere
Can vereyim ihanet ettiklerim uğruna
Ödeyeyim neyse suçumun bedeli nihayet
Gök kubbeden adama düşen yargıçlar
Bağışlayacak mısınız günahlarımı
İnsan mı diyeceksiniz bana bakıp
İnsan mı sayacaksınız ölüme layık
Son nefesinde yağız haykırışlarla
Kanı akan bir insan mı oluk oluk
Bir yıkansam o kanla dolan ırmaklarda

VAN DIEMEN
Bizler sizi yargıladık suçunuz affedildi
Artık durmayın burada gelin bizimle
Bir varalım aradığımız ülkeye
Topraklarında barışın yaşadığı
Söz o ülkelere götüreceğiz sizi
Kanın sel olmuş aktığı

ANSALDIN
Çabuk gelin
Çabuk hazırız yola çıkmaya
Yolculuk kutuplara gelin

MAVISE
Şu hain nasırlı daşın vaznesine

Ondaki sadakat ne arar bizde

NYCTOR

Volkana bakın alev saçıyor

Lav fışkırıyor ağızından ah olan oldu

Düşman belledi bizi tabiat

ANSALDIN

Gelin

NYCTOR

Tanık olun şu korkunç manzaraya

Beyhude aradığımız barış işte karşınızda

ÜÇÜNCÜ PERDE

Birinci Sahne

Yer ile gök arasında

VAN DIEMEN

Göz kamaştırıyor manzaranın dehşeti
Fazla yükseldik Ansaldin bu kadarı fazla
Bugün nasıl da parılıyor güneş
Dayanamayız bizler bu kadarına

ANSALDIN

Oysa yukarı daha yukarı çıkmalıyız
Şu koca bulutlara bakın yükseliyorlar
Yukarı çıkmalıyız yoksa sonumuz tufan

MAVISE

Hayret insana benziyor bazıları
Bazıları da canavar sanki

NYCTOR

Haklısınız ne zamandır izliyorum onları
Geliyorlar Mavise tanrılar bu gelenler
Tanrılar Mavise insanoğlunun tanrıları
Burada toplanıyorlar ve hiç şüphem yok
İlk defa evet ilk defa kucaklaşıyorlar
Tahtadan taştan altından tanrılar kurnaz tanrılar
Ve usun tanrıları ilerliyorlar güneşe doğru
Sarsılıyor kâinat gölgelerinin dehşetinden
O kem gölgelerle çalkalanıyor atmosfer
On iki boynuzuyla yarıyor Bel sonsuzluğu
Açmış kapılarını mabetler tanrılar buradalar
Gelmişler seslerini duyurmaya güneşe

İyi yürekli tanrılar kurban düşünleri bile
 Huzurdan başkasını istemediler kulları için
 İnsanı sevdiler mutlu olsun istediler
 İstediler ki insan elinden gelmesin ölüm
 İstediler ki yalnız tanrılara kurban sunsun insan
 Kutsal barış akitleri insanla hayat arasında
 En eli kanlısı en gaddarı bile sevdi barışı
 İşte bundandır yolculukları güneşe doğru
 Akıl almak hepimize can veren yüce güneşten
 Şu tanrılara bakın zincirlerini koparmış bir derya
 Bir yangın amansız büyüyen yeri göğü inleyen
 İnsan başlı ihtiyar boğa tanrılara bakın
 Sipsivri sakalları sarkıyor suratlarından
 Bu canavar tanrılarla kararıyor gök kubbe
 Babil'in tanrılarıyla Asur'un tanrılarıyla
 İşte kayıkçı Melquarth ve Moloch
 Koca midesi doymak bilmez aç tanrı
 Kıyılarını taptığı Baal adı her kıyıda başka
 Baalzebub denen girdap sineklerin tanrısı
 Savaş meydanlarının tanrısı dinleyin dinleyin
 Tanit geliyor çılgık çılgıca ve Lilith yana yakıla
 Ve bakın şu gelenin heybetine altın kanatlarına
 Sarılmış geliyor kırıntılarıyla ışıktan çemberlerin
 Ürkmüş meleklerden kutsal mahlûklardan
 Ve kat kat alevlerden yapılma tahtına kurulmuş
 Geliyor işte kıskanç Jehovah adı bile dehşet saçan
 Yaklaşıyor ulu sonsuzlukta çakan şimşeklerle
 İşte tanrılar her yerde onlar her yerde tanrılar
 Piramitlerden çıkıp gelmiş antik tanrılar
 Sfenksler hayvan başlı tanrıları Mısır'ın
 Gnomlar Osiris ve bütün tanrıları Yunan'ın
 Musalar üç kız kardeş Hermes Dioskurlar
 Jüpiter Apollon Verghus'un tanrıları

Ve yürekler acısı haç kanın sel olup aktığı
 Alnına kazınmış beş kutsal yaradan sızan
 Kavıyor onun tutkusuyla titreyen güneşi
 İşte manitular amerikan tanrıları
 Karın ruhları ve ganik sinekleri
 Galyalı Tutatis kuzeyin valkyrieleri
 Hint mabetlerine bakın hepsi bomboş
 İnsan öldüren insanlara ağlıyor tanrılar toplanmış
 Bir arada güneşin altında ve güneş de ağlıyor insanlara

TANRILARIN SESLERİ

Güneş ey hayat behey hayat
 Gel dindir öfkeleri
 Gel deva ol kederlere
 İnsaf eyle insanlara
 İnsaf eyle Tanrılara
 Ecel olur son nefesi insanın
 Sana yalvaran Tanrılara

İkinci Sahne

Güney kutbu

VAN DIEMEN

Yol buraya çıktı dostlar kutuptayız
 Barışın toprakları mı bu topraklar
 Bu muydu Ansaldin vaat ettiğiniz
 Hani keyfine varacaktık hayatın
 Oysa titriyoruz soğuktan ve korkudan

NYCTOR

Yazık

MAVISE

Uykuya yenik düşüyorum

Her yanıma buza mı döndü yoksa

MADAM GIRAUME

Ufacık bir balkon olsa yola bakan
 Az olsun geleni geçeni o da yeter
 Tramvay sesleri yankılansa uzaklardan
 Buz kesmiş hatıralar bu buzulda

MAVISE

Hatıralar Hatıralar

MÜNZEVİ

N'olur

Çok kalmayalım bu çölde
 Sözünüzü unutmayın sakın
 Beni o ülkelere götüreceksiniz
 Cesaretin yiğitliğin ülkelerine

NYCTOR

Mutlak beyazlık ıslıl ıslıl
 Nereye baksan barışın hayali
 Ansaldın de Roulpe beye uyduk
 Geldik peşinden buralara kadar
 Nasıl da vuruyor barışın soğuğu
 Gizlisi saklısı kalmayacak yakındır
 Tanışacağız barışın tüm dehşetiyle

MADAM GIRAUME

Derin ölüm ebedi ölüm

VAN DIEMEN

Deli esen rüzgârla savruluyor
 Taşa dönmüş kar taneleri bakın
 Kasıp kavuruyorlar etrafı amansız
 Kaplıyor her yanı kurşuni sis
 Nemden doğma ve birkaç damladan
 Atmosferde buz kesmiş

NYCTOR

Yazık

VAN DIEMEN

Ama kim bilir olur ya doğru çıkar
Ansaldin de Roulpe beyin bilimsel kehanetleri

ANSALDIN

Gerek yok telaşlanmanıza
Ayarlayacağım her şeyi biraz sabır
Konaklama ısınma aydınlatma her şeyi
Buzdan var edeceğim hepsini

NYCTOR

(Van Diemen'e)

Ondan umudu keserdim yerinizde olsam
Bana kulak verin adam aklını oynattı
İnanın götürürdüm sizi buralardan
Bilseydim şu uçağı uçurmasını
Çıldırdı Ansaldin çıldırdı ve yakındır
Biz de çıldıracağız onun gibi hepimiz
Ölüm bizi bekliyor Elveda Mavise
Buz kesiyor sanki düşündüğüm

MAVISE

Sözlerim donuveriyor
Çıkarken ağzımdan

MADAM GIRAUME

Ölüyorum ben

ANSALDIN

Sahip çıkın umudunuza yalvarırım
Güvenin bana hepiniz inanın
İşte görüyorum bir şehir bembeyaz
Yoktan var olacak bu toprakta
Bir ışık yakacağım gökte çakacak
Parıldayacak şu buzullar
Elmaslar gibi

MAVISE

Delirmiş

ANSALDIN

Ve saraylar olacak meskenimiz saraylar
Yerküre ısıtacak bizleri en derinlerinden
Bir hayat ki akla sığmaz büyüğü
İşte burada doğdu doğacak

MÜNZEVİ

Neme gerek bunlar

Savaşın ülkesine gitmek isterim ben
Ey hatıralar insafsız hatıralar

NYCTOR

Biz ölüme giderken bastırıyor ayaz
Gelin avutmaya bakalım kendimizi
Asla çürümeyecek bu vücutlar asla
Dipdiri kalacaklar asırlar boyu
Uykuya dalmışız gibi çünkü ölüm
Çürümek değil kokuşmak değil
Bu muhteşem barış diyarında
Bir uyku yalnızca sonu olmayan

VAN DIEMEN

Ha gayret teslim olmak yok
Umutsuzluğa hadi ayrılalım
Keşfe çıkalım dört bir yana
Şu kristal yamaçlara tırmanayım ben
Savruk buzulların arasından geçeyim
Oradan bir bakayım ak krallığımıza

Üçüncü Sahne

NYCTOR

Hayalet benziyor
Sisin içinde karaltıları

MAVISE

Yazık

Yüreğiniz taştanmış Nyctor taştan
Sizin elinizde can verdi umut
İnancımız kalmadı Ansaldin'e
Bu sizin suçunuz

NYCTOR

Ama o çıldırdı

MAVISE

Çılgınlık neler var etmedi yoktan
Kuşkununsa tek yarattığı ölüm
İnsan istese yeter her şey emrinde
Her şey şu kuzey ışıkları bile
Sırtına geçirip ipek mantosunu
Arz-ı endam eyleyen gökyüzünde

NYCTOR

Artık yanı başımızda ölüm
Daha yakın göğsümüze dayanmış
Makineli tüfekten daha yakın

MAVISE

Varsın olsun

Vay korkak vay adam sanmıştım ya sizi
İnsan dediğin her zaman her yerde
Tehlikede N'olmuş delirmişse Ansaldin
Onun umudu var Sizinse ölüm düşleriniz
Madem sizin aklınız başınızdaymış

O halde sıvayın kolları kurtarın bizi

NYCTOR

Ey gece ey muhteşem gece
Sürünüyor fosforlu ucubeler
Batmak üzere hoş sedalar
Sonsuzluk çemberinde
Sefasını sürüyorum barışın
O aklığının o görkeminin
Tanık olmayacak ebediyet asla
Göçüp gittiğine can verdiklerinin

MAVISE

Ah

Delirdi o da delirdi
Hepsi delirdi

NYCTOR

Bu olsa gerek
Ebediyetin bize vaadi
Can vermek barışın ayazında
Dolaşmaya gidiyorum ben etrafta

MAVISE

Ondan korkuyorum yalnız kalmaktan korkuyorum

(Çığlık atar.)

Koşun yetişin hepiniz imdat imdat

Dördüncü Sahne

Kutupta başka bir yer.

Şeffaf bir buz kütlesinin içinde bir kadın vücudu vardır.

NYCTOR (Girer)

Bu ne güzellik çıldırmış olmalıyım

Gerçek mi gördüğüm düş mü yoksa
Karşımda duruyor işte cinsi latif
Hayallerimin dilberi bakmaya doyulmaz
Güzel mi derim kitaplarda resmedilenlere
Hayalhanelerinden çıkanlara şairlerin
Bu güzeli gördükten sonra gözlerim
Güzel mi denir Havva'ya onun yanında
O daha güzel Evridiki'den
Daha güzel Helen'den Dalila'dan
Daha güzel Kraliçe Dido'dan
Dansöz Salome'den daha güzel
Daha güzel Kleopatra'dan ve daha güzel
Harikalar Sarayı'ndaki Rosemonde'dan
Ey güzeller güzeli selam olsun sana
İnsanlar bütün insanlar adına
Bendim seni düşleyen
Ben oldum seni yoktan var eden nihayet
Seni ben yarattım düşlerimin kızı
Yapıtım divane olmuşum sana

Beşinci Sahne

ANSALDIN

Neler görüyor gözlerim bu nasıl bir mucize
Görülmedik duyulmadık bir vaka karşımdaki
Hep bahsedilir şu bin yıllık mamutlardan
Bin yaşında dipdiri bulunmuşlar Sibiry'a da
Ama bu bir kadın şunun güzelliğine bakın
İşte gözlerimin önünde ebedi hayat
Güzelliği ahenkle parlayan barış
Saf bilim kusursuz bilim bu karşımdaki
Gözün göreceği en güzel kadın
En eski zamanlarından kalma tarihin

En eski suretinden bile eski güzelliğin
 Göklere çıkartılmış şairlerin elinde
 O gerçekten var düş görmüyorum
 O orada o buzun ardında
 Vücuda gelmiş güzellik gençlik
 En eskisinden de eski var oluşların

NYCTOR

Havva mı yoksa

ANSALDIN

Adı neyse ne bilim duruyor karşımızda
 Korunmuş barışın ayazında
 İlk zamanlardan bugüne
 Güzel kalacak saf kalacak sonsuza dek

NYCTOR

Onu seviyorum

ANSALDIN

Geri dursun onu sevmeye cüret edenler

NYCTOR

Ben ona âşığım ve o bana ait
 Yalnız bana ait ilk ben gördüm onu

ANSALDIN

N'olmuş ilk görmüşsen o yalnız benim
 Kim koruyabilir onu benden başka
 Bir benim elimden gelir
 Güzelliğini korumak ebediyen

NYCTOR

Ben onu eşsiz kılacağım

ANSALDIN

Ben onu koruyacağım

NYCTOR

O İdeal

ANSALDIN

Hayır o bilim

Hangi bilim adamı görmüş böylesini şöhretin
 Avrupa'ya götüreceğim onu
 İhtişamla bir anılacak adım
 Güzelliğinin ihtişamıyla
 Solacak şairler
 Solacak sanatkârlar
 Bir müze inşa edecekler ona
 Orası olacak ebedi köşkü
 Orada nefes alacak sonsuza kadar
 Oraya taşınacak şu buzdan kütle
 Gece gündüz işleyecek makineler
 Onun için çalışacaklar harıl harıl
 Soğuk tutacaklar diri tutacaklar
 Şeffaf tutacaklar bir elmas gibi
 Bir elmas koca bir elmas buzdan
 Başka neyin heybeti yaraşır
 Şu kıymetli saf güzelliğe

NYCTOR

Peşimden gelmiş olmasaydınız
 Nasıl karşınıza çıkardı bu kadın
 İtiraf edin o benim

ANSALDIN

Benim

NYCTOR

Onu ben var ettim yoktan o benim

ANSALDIN

Onu ben korurum ancak o benim

NYCTOR

Benim düşlerimin kızı o
 Benim hayalhanemden çıktı

ANSALDIN

O bir hakikat
Bilime ait olabilir anca
Ama gerçekten ırak šiire asla

Altıncı Sahne

VAN DIEMEN

Ah

Rüyada mıyım yoksa Bu ne güzellik

NYCTOR

O benim

ANSALDIN

Hayır o benim

VAN DIEMEN

O benim evet evet o benim
O benim bendim buralara gelen
Siz peşimden geldiniz bana şükredin
Şükredin yanımda getirdim sizi
Yalan mı söylediklerim Cevap verin
Ben olmasam kazık çakmıştınız oralara
İşte karşımda duruyor barış güzeller güzeli
Arzularımı süsleyen barış hareketsiz
O bana ait hadi durmayın çekin gidin

ANSALDIN

O benim

NYCTOR

O benim yalnız benim

Yedinci Sahne

MÜNZEVİ

Güzelliğin böylesi Sizin mi bu harikalar harikası
 Hayır hayır O benim yalnız benim
 O benim nereden sizin olacak
 Kaçıklar düzenbazlar Bana bakın
 Uzaklaşın buradan beni yalnız bırakın
 Bir başınaydım yıllar yılı bırakın beni
 Baş başa kalayım burada kalayım onunla
 Defolun gidin ne duruyorsunuz defolun
 Ben değil miyim o volkanik adada
 Sizi ölümden kurtaran söyleyene
 Bırakın inzivayı seçmiş şu kadını
 Bırakın size seslenen şu münzeviye
 Çekin gidin buralardan yalvarırım
 O sizin değil yalnız benim

NYCTOR

Havva güzellik timsali

ANSALDIN

Payidar bilim

VAN DIEMEN

Sonsuza dek güzel hareketsiz
 O hep aradığımız barış

MÜNZEVİ

Siz istediniz öyle olsun
 Onun için dövüşeceğiz

ANSALDIN

Öyle olsun

VAN DIEMEN

Ölümüne

NYCTOR

Ölümüne

(Dövüşürler.)

Sekizinci Sahne

MAVISE

İşte barış o hep arayıp durduğumuz
İşte barış hareketsiz yazık şu zavallılara
Mecnun olmuş savaşıyorlar onun uğruna

VAN DIEMEN

Ah ölüyorum Katiller Katiller

MAVISE

Eyvahlar olsun dinmeyecek bu dehşet
Dinmeyecek şanlı soğuk azdırmadıkça
Estirmedikçe amansız deli bir rüzgârı
Şu diz çökmüş karaltılarımız üstünde
Atmadıkça o rüzgâr zafer cıglığını

NYCTOR

Ölüyorum içimde güzelliğinin coşkusu

ANSALDIN

Ölüyorum kalmadı şu dünyada bilmediğim

MÜNZEVİ

Öldürdüler beni ah kendi kanımda boğuluyorum

MAVISE

İşte barış aklar akı güzeller güzeli
Nasıl da hareketsiz nasıl da cansız
İnsanların uğruna savaştığı
İnsanların uğruna can verdiği
İşte o barış avuçlarında insan kanı

MADAM GIRAUME

Unutmuştum ya seni ey oğul
Sen hayat uğruna oldun canından
Biz de bir barış uğruna ölüme çalan

ÖLÜLER VE YAŞAYANLARIN SESLERİ

Elveda elveda her şey ölmeli

SON

Polonya asıllı, ünlü Fransız şairi
Guillaume Apollinaire'in şiirinin,
tiyatro sahnesinde parladığı bu oyun,

I. Dünya Savaşı'nın hemen ardından sahneye konmuş;
dile getirdikleriyle, yerdikleriyle, yücelttikleriyle
fütürist tavrın en somut yansımalarından ve sürrealizme
uzanan en sağlam köprülerinden biri olmuştur.
Geçmiş, Şimdi ve Gelecek'i temsil eden üç oyun kahramanı,
ölümünden barışa, güzelliğe kaçarlardı **Zamanın Rengi**'nde.
Ve savaşılarak ölüme giderler güzellik uğruna...
Apollinaire sanatının görkemli eserlerinden biri,
"renge ölüme çalan bir barış uğruna" yapılan
umut dolu yolculuğun hikâyesidir **Zamanın Rengi**.

ISBN 975508051-1

9 789755 080512

Kapak Tasarımı: Mengü Ernel